

nonnullæ devotæ. At Cornelius a Lapide ad præfatum locum Lucæ hæc addit :
 „ Alii tamen censent eam habitasse in templo : erant enim habitacula feminarum ,
 „ religiosarum juxta templum nocte, & die,
 „ ut hic dicitur, Deo servientium (qualia
 „ in Ecclesia christiana postea fuerunt Diaconissarum, & etiamnum sunt Monialium) ut patet Exodi 38. 8. 2. Machab. 3. 20. 1. Reg. 2. 21. Feminarum inquam, tum Virginum, inter quas fuit B. Virgo præsentata in templo, tum viduarum, & quibus videretur fuisse hæc Anna, uti pluribus probat noster Canisius lib. 1. Marialis cap. 12. „, Futilis autem est responso Serry ad hanc rationem; nimirum quod Simeone in templum veniente, Anna quoque, hac ipsa hora supervenisse dicitur Lucæ 2., quasi Anna supervenerit de domo sua, & non potius de ædibus, quas habitabant mulieres, in templum; quum nos potius intelligamus, quod ex ædibus præfatis in templum supervenerit. Adducit deinde interpretationem Toleti, Jansenii, & Maldonati, eaque dicit esse quoque Cornelii a Lapide, At tacet aliam Cornelii a Lapide interpretationem, quam nos modo subjungimus, & quam, licet Cornelius aliorum esse dicat, magis tamen ostendit sibi placuisse, quam primam; ut Cornelium legentibus satis superque innoscit.

III. Probatum ab eodem Baronio exemplo Josabeth, filia Regis Joram, quæ, ut legitur 4. Regum 11. tollens Joas filium Ochozia, furata est eum de medio filiorum Regis, qui interficerebantur. & nutricem ejus de triclinio; & abscondit eum a facie Athalia, ut non interficeretur: eratque cum eodem sex annis clam in Domo Domini: vel ut legitur lib. 2. Paralipomenon cap. 22. nu. 11. Porro Josabeth, filia Regis, tulit Joas filium Ochozia, & furata est eum de medio filiorum Regis, cum interficerentur; absconditque eum cum nutrice sua in cubiculo lectorum: Ex quibus evincitur circa templum fuisse ædes, in quibus mulieres habitabant. At Serry respondet, non fuisse puellas; Deo dicatas, quæ in templo habitarent, & de quibus nobiscum est quæstio. Josabeth vero ideo habitabat, quia erat uxor Joadæ, Summi Pontificis, ut habetur etiam lib. 2. Paralipomenon cap. 22. ver. 11. Joas quoque, per sex annos illic asservatus, erat mas, non femina; & non illic Deo consecratus degebat, sed ereptus furori Athalia; adeoque non ad castitatis custodiam, sed ad vitæ tutelam,

atque præsidium. Verum observent legentes Serry nihil loqui de nutrice Joas, quæ etiam introducta fuit in templum; & nullam facere observationem in cubiculo lectorum, cujus nemini Textus Paralipomenon. Unde contra ipsius responsionem dicimus: Primo non fieri mentionem in textibus allatis de puellis Deo consecratis, & in templo degentibus, quia illic de his sermo non erat; & sat nobis est, si deducimus mulieres in templo habitasse, quod Serry omnino inficiatur: Secundo quum mentio fiat in loco Paralipomenon de cubiculo lectorum, hos quidem pervium est, non fuisse virorum, sed mulierum, & quidem mulierum, quæ Deo sacrae illic habitabant; & hoc tum quia nutrix habitare non debebat cum viris, sed cum mulieribus, & cum nutrice etiam Joas, quia adhuc teneræ erat ætatis; tum etiam, quia multitudo illa lectorum indicat mulieres, quæ in satis amplo numero in æde illa habitabant, & quæ aliæ esse non poterant, quam mulieres Deo sacrae.

IV. Probatum a Baronio ex illo Exodi 38., in quo dicitur a Moyse factum labrum æneum cum basi sua de speculis mulierum, quæ excubabant in ostio tabernaculi: Interpretes omnes, quos collegit Canisius lib. 1. de Maria Deipara cap. 12. qui explicant hunc locum, fuisse, dicunt, verba sunt Baronii, mulieres, quæ seculi pompæ, atque deliciis renunciantes, sese, una cum suis rebus, his præferunt, quæ essent peccatorum illecebæ, ministeriis Domini mancipantes, assiduis intentionibus excubarent ad ostium tabernaculi: quod quidem pietatis officium, extructo postmodum templo, non tantum non cessasse, sed magnifice auctum, par est credere. Hæc Baronius. Verum ex hoc, ait Serry, nil colligi, nisi hæc duo pariter ostendantur; fuisse scilicet feminas illas Deo specialiter dicatas, continuamque illic fixisse sedem, mansionemque habuisse. Hoc autem subdit, nec asseri, nec probari; immo potius contrarium erui ex eo quod dicitur, juxta paraphrasim chaldaicam, quod mulieres illæ veniebant, ut orarent in ostio tabernaculi fœderis. Ex quibus concludit Serry: Non itaque in æde Domini habitabant de continuo mulieres illæ, quibus potius eo venire, necesse erat, ut Dominum exorarent. Sed nos ei respondemus, quod utique non habitabant continuo in ostio tabernaculi, habitabant tamen continuo in æde Domini.